

LEWIATAN

Warszawa, 14 kwietnia 2020 r.
KL/166/107/PP/2020

Pan

Kazimierz Kleina

Przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

Pan

Marek Pęk

Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności

Pan

Zygmunt Frankiewicz

Przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

Szanowni Panowie Przewodniczący,

w nawiązaniu do planowanego w dniu 15 kwietnia 2020 r. posiedzenia Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności, podczas którego rozpatrzona zostanie ustawa z dnia 9 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 101), **przekazują najważniejsze postulaty z zakresu prawa podatkowego**, z uprzejmą prośbą o ich analizę i uwzględnienie w toku prac Wysokich Komisji.

Z poważaniem,

Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rozwoju

Załączniki:

Kluczowe postulaty z zakresu prawa podatkowego do ustawy z dnia 9 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 101).

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Kluczowe postulaty z zakresu prawa podatkowego do ustawy z dnia 9 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 101)

1. Wstrzymanie poboru tzw. podatku minimalnego z tytułu własności środka trwałego
2. Przekazanie do swobodnego dysponowania przez przedsiębiorcę środków zablokowanych na kontach VAT.
3. Skrócenie terminu zwrotu podatku VAT z deklaracji.
4. Zniesienie ograniczeń w stosowania faktur elektronicznych.
5. Możliwość rezygnacji z opłacania zaliczek uproszczonych dla wszystkich podatników.
6. Odroczenie wprowadzenia JPK_V7M i JPK_V7K do końca 2020 r.

1. Wstrzymanie poboru tzw. podatku minimalnego z tytułu własności środka trwałego

Z powodu rozprzestrzeniania się koronawirusa i podjętych środków ostrożnościowych największe straty ponosi branża turystyczna. Priorytetem powinna być w tej sytuacji zmiana wadliwej i skrajnie profiskalnej interpretacji Ministra Finansów dotyczącej tzw. podatku minimalnego. Podatek minimalny z tytułu własności budynku będącego środkiem trwałym wprowadzono w 2018 r. Jego celem jest przeciwdziałanie agresywnej optymalizacji podatkowej stosowanej przez międzynarodowe firmy inwestujące w Polsce w rynek nieruchomości komercyjnych na wynajem (galerie handlowe, domy towarowe, itp.). Założenie podatku minimalnego polega na tym, że jeżeli podmiot wynajmujący powierzchnie handlowe, nie płaci podatku CIT, np. w wyniku stosowania agresywnej optymalizacji podatkowej, to będzie musiał zapłacić tzw. podatek minimalny, naliczany nie od dochodu uzyskanego z najmu nieruchomości, a od jej wartości. Czyli podatnik, który ponosi stratę z działalności i tak płaci podatek. Choć sam pomysł i konstrukcja nowego podatku, nie budziły większych wątpliwości, w odniesieniu do branży wynajmu powierzchni komercyjnych, to w momencie, w którym Dyrektor Krajowej Administracji Skarbowej, uznał że najem, dzierżawa i umowa o podobnym charakterze (leasing) powierzchni komercyjnych to to samo co usługa hotelarska ogromny problem mają hotelarze. Znaleźli się w sytuacji, w której muszą zapłacić podatek minimalny naliczany od wartości hotelu, przekraczającej kwotę wolną wynoszącą 10 mln zł, jeżeli z tytułu usług hotelarskich nie uzyskują dochodów, np. ze względu na sezonowość działalności, poczynione inwestycje albo czynniki rynkowe, takie jak paraliż związany z wirusem COVID-19. Niezależnie od kwestii rozszerzenia zakresu opodatkowania podatkiem minimalnym z tytułu posiadania nieruchomości komercyjnych na branżę hotelarską, apelujemy o zawieszenie stosowania tych przepisów także w stosunku do podmiotów z branży wynajmu nieruchomości komercyjnych, gdzie spadek obrotu sklepów i zamknięcie galerii handlowych spowoduje poniesienie strat przez firmy działające w tej branży. Nie powinny być w takim momencie obciążane dodatkowym podatkiem, oczywiście w wyłącznie w przypadku, kiedy brak dochodów bądź strata wynikają z sytuacji rynkowej spowodowanej przeciwdziałaniem i walką z COVID-19.

Propozycja przepisu:

1. „W okresie od 1 marca 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. nie stosuje się przepisu art. 24b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 865 z późn. zm.)”.
2. „W okresie od 1 marca 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. nie stosuje się przepisu art. 30g ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.)”.

2. Przekazanie do swobodnego dysponowania przez przedsiębiorcę środków zablokowanych na kontach VAT.

Stosowanie mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) - dalej ustawa o VAT, oznacza blokowanie na kontach VAT środków finansowych przedsiębiorców. Środki zgromadzone na kontach VAT przedsiębiorca może wykorzystać wyłącznie do zapłaty zobowiązań publicznoprawnych, tj. zobowiązań z tytułu PIT, CIT, VAT, cła i akcyzy, ZUS, wraz z ewentualnymi odsetkami, oraz płacąc za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności. Druga możliwość oznacza poprawę sytuacji płatcy (uwolnienie środków), kosztem płynności finansowej kontrahenta (zablokowanie kwoty VAT z faktury na koncie sprzedawcy). Przedsiębiorcy, którzy ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej, nie mają możliwości na wykorzystanie środków zgromadzonych na koncie VAT do płatności należności publicznoprawnych, lub płatności do kontrahenta, mogą wystąpić z wnioskiem do naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na koncie VAT na wskazany rachunek bankowy (art. 108b ust. 1 ustawy o VAT). Naczelnik Urzędu skarbowego zwalnia środki z konta VAT w drodze postanowienia w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku (art. 108b ust. 3 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, kluczowe jest wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. Uwzględniając, że stosowanie mechanizmu podzielonej płatności ma istotny niekorzystny wpływ na płynność finansową firm, postulujemy skrócić do 3 dni, termin, w którym naczelnik urzędu skarbowego zwalnia środki zgromadzone na koncie VAT. Celem zmiany jest możliwe szybkie uwolnienie środków zgromadzonych na kontach VAT i wsparcie tym samym płynności finansowej przedsiębiorców. Jednocześnie należy czasowo ograniczyć stosowanie przesłanek, o których mowa w art. 108b ust. 5 pkt. 2 ustawy o VAT, uprawniających naczelnika urzędu skarbowego do odmowy wydania zgody na zwolnienie środków z konta VAT, w przypadku podejrzenia, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie uregulowane albo wystąpi zaległość podatkowa. Ograniczenie stosowania art. 108b ust. 5 pkt 2 obowiązywać będzie w okresie trwania w Polsce stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, i w okresie 6 miesięcy po ich zakończeniu.

Uwzględniając powyższe proponujemy wprowadzić do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) następujące zmiany:

- 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku.*
- 2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 108b ust. 5 pkt 2.*

3. Skrócenie terminu zwrotu podatku VAT z deklaracji.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106), w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku VAT naliczonego nad należnym, podatnik ma prawo do zwrotu takiej różnicy na rachunek bankowy w terminie, co do zasady 60 dni od dnia złożenia deklaracji (art. 87 ust. 2 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, niezbędne jest maksymalne możliwe wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. W okresie tym przedsiębiorcy powinni mieć możliwość otrzymywania zwrotów podatku VAT w najkrótszym możliwym terminie, tak aby zatrzymane kwoty podatku VAT, nie pogłębiały problemów z płynnością finansową przedsiębiorstw i brakiem dostępu do finansowania działalności. W związku z powyższym, zasadne jest aby w terminie trwania czasu stanu epidemicznego, albo stanu epidemii, ale także w okresie 6 miesięcy po jego zakończeniu, zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym dokonywany był w terminie w terminie 14 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika – zmiana w art. 87 ust. 2 ustawy o VAT. Termin ten będzie obowiązywał także zwrotów dokonywanych na rzecz podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonywali czynności opodatkowanych – zawieszenie stosowania art. 87 ust. 5a ustawy o VAT. Analogiczne skrócenie terminu proponuje się dla zwrotów dokonywanych na rachunek VAT, o którym mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 z późn. zm.) – zmiana w art. 87 ust. 6a ustawy o VAT. Biorąc pod uwagę maksymalne skrócenie podstawowego terminu zwrotu podatku VAT, uzasadnione jest czasowe zawieszenie stosowania przepisów regulujących sytuacje, w których podatnikowi przysługuje, przy spełnionych w ustawie warunków, przyśpieszony zwrot podatku VAT (art. 87 ust. 6 ustawy o VAT).

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację proponujemy wprowadzić do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) wprowadza się następujących zmian:

- 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, termin na zwrot różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 wynosi 14 dni.*

2. *W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 87 ust. 5a.*
3. *W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 87 ust. 6.*
4. *W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, zwrot różnicy podatku VAT na konto VAT, o którym mowa w art. 87 ust. 6a wynosi 14 dni.*

4. Zniesienie ograniczeń w stosowania faktur elektronicznych.

Stosowanie faktur w formie elektronicznej wymaga obecnie uzyskania akceptacji odbiorcy faktury na przesyłanie ich w takiej formie (art. 106n ust. 1 ustawy o VAT). W czasie epidemii COVID-19 praktycznie wszyscy przedsiębiorcy prowadzą komunikację i wymieniają się dokumentami (umowami, zamówieniami, itp.) za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto programy i portale oferujące skrzynki e-mail dają możliwość potwierdzenia dostarczenia i przeczytania wiadomości przez odbiorcę. Nie występuje ryzyko sytuacji, w której adresat faktury nie będzie świadomy obowiązku opłacenia i zaewidencjonowania faktury elektronicznej przesłanej np. via e-mail. Weryfikacja i potwierdzenie wysłania oraz doręczenia faktury elektronicznej będzie każdorazowo potwierdzone przy wykorzystaniu dowolnych kontroli biznesowych. Proponowana zmiana nabiera krytycznego znaczenia w sytuacji ograniczeń funkcjonowania gospodarki w czasie epidemii COVID-19. W czasie tym ze względu na ograniczenia w funkcjonowaniu placówek pocztowych, firm kurierskich i izolacji części społeczeństwa, dochodzi do zaburzenia płynności obiegu dokumentów. Bardzo często jedynym możliwym sposobem na przekazanie faktury jest właśnie forma elektroniczna. Zmiana nie ma wpływu na warunki dotyczące konieczności zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury, o których mowa w przepisach ustawy o VAT.

Biorąc pod uwagę powyższe proponujemy w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) w art. 106n uchylić ust. 1.

5. Możliwość rezygnacji z opłacania zaliczek uproszczonych dla wszystkich podatników

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadziła możliwość zrezygnowania w trakcie roku podatkowego z wpłacania zaliczek uproszczonych na podatek dochodowy, ustalonych na podstawie dochodów z lat poprzednich. Stosowanie preferencji ograniczono wyłącznie do małych podatników w rozumieniu ustawy o PIT i CIT. Oznacza to, że z możliwości rezygnacji z zaliczek uproszczonych nie skorzystają podatnicy, których przychody w 2019 r. przekroczyły kwotę 2 mln

euro. Tak istotne ograniczenie zakresu uprawnionych do rezygnacji z opłacania zaliczek w formie uproszczonej, przeczy deklaracjom rządzących oraz uzasadnieniu wprowadzonych zmian, że ich celem jest wsparcie płynności finansowej firm w okresie kryzysu spowodowanego wystąpieniem epidemii COVID-19. Co więcej, niezwołnienie wszystkich podatników z konieczności opłacania zaliczek w formie uproszczonej jest de facto wymuszeniem finansowania budżetu państwa w okresie, w którym firmy są zamknięte albo ze względu na ograniczenia w przemieszczaniu się obywateli, albo z powodu narzuconego przez państwo zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to sytuacja dalece niezrozumiała i sprzeczna ze składanymi deklaracjami wsparcia biznesu w czasie kryzysu. W czasie, w którym większość państw na świecie podejmuje działania na rzecz wsparcia finansowego przedsiębiorców, w Polsce, firmy które utraciły 100 % przychodów zobowiązane są wpłacać podatek, obliczony na podstawie przeszłych, historycznie rekordowych dochodów (np. w branży handlowej, hotelarskiej, wynajmu powierzchni komercyjnych).

Uwzględniając powyższe apelujemy wprowadzić następujące zmiany:

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 865 z późn. zm.), art. 38j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 25 ust. 6, mogą zrezygnować w trakcie roku podatkowego z tej formy wpłacania zaliczek, jeżeli ponoszą negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19. Przepisu art. 25 ust. 7 pkt 2 nie stosuje się.”.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.), art. 52r ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 44 ust. 6b, mogą zrezygnować w trakcie roku podatkowego z tej formy wpłacania zaliczek za miesiąc marzec-grudzień 2020 r., jeżeli ponoszą negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19. Przepisu art. 44 ust. 6c pkt 2 nie stosuje się.”.

6. Odroczenie wprowadzenia JPK_V7M i JPK_V7K do końca 2020 r.

Propozycja przesunięcia wprowadzenia obligatoryjnych plików z deklaracją i rejestrem VAT na 1 lipca 2020 jest krokiem w dobrym kierunku. Zważywszy jednak na poziom wymaganych zmian, czasochłonność i koszt tego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym braku efektów fiskalnych, zasadne jest zwolnienie podatników z konieczności poświęcania czasu i kosztów na pracę nad tym plikiem. Postulujemy zatem przesunięcie terminu do 1 stycznia 2021 r. (i odpowiednie przesunięcie dla kolejnych grup) składania nowych struktur JPK_VAT. Jest konieczne, ponieważ składanie nowych plików JPK_VAT nie dotyczy, wbrew powszechnie panującemu przekonaniu, tylko połączenia JPK_VAT z formularzem deklaracji VAT, ale przede wszystkim wymusza dokonanie czasochłonnej i wielowymiarowej analizy w obszarze (i) grup produktów i usług, (ii) typów (procedur) transakcji oraz (iii) typów dokumentów w celu oznaczenia ich w systemach księgowych w nowy, niespotykany wcześniej

sposób. Powoduje konieczność zmiany istniejących procesów, schematów księgowych, a w niektórych przypadkach nawet wprowadzenie zupełnie nowych procesów w celu wygenerowania z systemów księgowych wymaganych danych i informacji. Ta zmiana, to nie jest tylko kolejna modyfikacja pliku JPK_VAT, prace dotyczące implementacji JPK_V7M i JPK_V7K są porównywalne do pracy wykonanej przy wprowadzeniu JPK w Polsce w 2016 r. Przy obecnych brakach kadrowych, pracy zdalnej a nawet przy całkowitym zamknięciu firm, wykonanie tej pracy nie jest możliwe.

Konfederacja Lewiatan, KL/166/107/PP/2020

Warszawa, 14 kwietnia 2020 r.

